

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9270 af 15/02/1995 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-22-95 om særlig indretning - hjælpemiddel - kabinevarmer - bil

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 30357-93

Ankestyrelsens principafgørelse O-22-95 om særlig indretning - hjælpemiddel - kabinevarmer - bil

Resume:

Der kunne efter en konkret vurdering gives støtte til særlig indretning i form af kabinevarmer og et ekstra varmeapparat til et barn på 9 år, som var multihandicappet med spasticitet i hele kroppen og desuden næsten blind og døv.

Ankestyrelsen lagde vægt på en samlet lægelig bedømmelse af barnets lidelser og på, at barnet havde et særligt behov for en fast struktur i hverdagen. For at opnå dette mest hensigtsmæssigt skønnedes det nødvendigt med en opvarmet bil, så der bl.a. var mulighed for, at barnet kunne skiftes i bilen.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

10-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 1024 af 13. december 1994 - § 58, stk. 3

Sagsfremstilling:

Forældrene til et 9-årigt barn, der var multihandicappet med spasticitet i hele kroppen og næsten blind og døv, fik bevilget udvidet støtte til køb af bil, vægtafgiftsfritagelse og tilskud til særlig indretning i form af kabinevarmer og et ekstra varmeapparat.

Kommunen klagede til Ankestyrelsen over revaliderings- og pensions nævnets afgørelse, for så vidt angik bevillingen til kabinevarmer og ekstra varmeapparat. Kommunen henviste til, at kabinevarmer ikke var et nødvendigt hjælpemiddel til et barn med cerebral parese.

Nævnet havde i sin afgørelse lagt vægt på, at det var vigtigt, at barnet havde en meget fast hverdagsrytme, idet selv de mindste afvigelser forårsagede voldsomme følelsesudbrud. Da barnet ikke var renligt, skulle det bl.a. ofte skiftes i bilen. Det var derfor hensigtsmæssigt, at der var mulighed for konstant opvarmning. Uden denne mulighed ville det være næsten umuligt for forældrene at komme ud med barnet.

Afgørelse:

Ansøger var berettiget til særlig indretning i form af kabinevarmer og ekstra varmeapparat efter § 9 i bilbekendtgørelsen. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at varmeproblemet for børn med cerebral parese må vurderes konkret.

I dette tilfælde skønnedes en bilvarmer efter en lægelig bedømmelse påkrævet efter en samlet vurdering af barnets helbredstilstand, herunder at barnet foruden spasticitet var næsten blind og døv og havde et særligt behov for en fast struktur i hverdagen. For at opnå dette mest hensigtsmæssigt skønnedes en opvarmet bil nødvendig. Der blev især lagt vægt på, at barnet skulle skiftes ofte, og at dette burde kunne ske i bilen.

Ankestyrelsen tiltrådte således revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse.